

पानियम् - संख्या छः

दानिएल ११ मा भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरूः सोभियत संघको पतन, आइतबारको व्यवस्था, र आधुनिक रोमको उदय

Jeff Pippenger

2025-03-09

सोभियत संघ (USSR) को पतनसँगै सन् १९८९ मा दानिएल अध्याय ११ को पद ४० पूरा भयो। पद ४१ संयुक्त राज्य अमेरिकामा हुने आइतबारको व्यवस्था हो, जसरी पद १६ पनि हो। सन् १९८९ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू नहुन्जेल पद ४० रिक्त रहन्छ। सन् १९८९ मा सोभियत संघ (USSR) को पतनलाई दानिएल अध्याय ११ को पद १० मा पनि पहिचान गरिएको थियो, जुन सुरुमा एन्टिओकस म्याग्नसद्वारा पूरा भएको थियो।

सेल्यूकिड “उत्तरका राजा” एन्टिओकस तृतीय म्याग्नसले 223-187 ई.पू. सम्म शासन गरे र तेस्रो सिरियाली युद्ध (246-241 ई.पू.) पछि टॉलेमीहरू (“दक्षिणका राजा”) का हातमा गुमेका प्रदेशहरू पुनः प्राप्त गर्ने प्रयत्न गरे। चौथो सिरियाली युद्ध (219-217 ई.पू.) मा उनको अभियानको उद्देश्य कोएले-सिरिया, फिनिसिया, र प्यालेस्टाइन पुनः अधिकारमा लिनु थियो। 219 ई.पू. मा एन्टिओकस दक्षिणतर्फ अघि बढे र सेल्यूसिया-इन-पियरिया, टायर, र टॉलेमैस (एकर) लाई अधिकारमा लिए, यसरी तटीय दुर्गहरू पुनः प्राप्त गरे। 218 ई.पू. मा उनी अझ अगाडि बढे, फिलाडेल्फिया (अम्मान) लाई लिए र गाजासम्मका गुमेका सेल्यूकिड भूभागहरू पुनः प्राप्त गर्ने अभिप्रायले मिस्रको सीमातर्फ दबाब बढाए। 218 ई.पू. मा एन्टिओकसले आफ्नो अग्रगमन रोके, प्राप्त उपलब्धिहरूलाई सुदृढ पारे, र निर्णायक धक्काका लागि तयारी गरे। टॉलेमाइक राजा टॉलेमी चतुर्थ फिलोपेटरले, मिस्री फौजद्वारा सुदृढ बनाइएको सेना सङ्गठित गरी, उनको सामना गर्न तत्पर भए। दानियल अध्याय एघारको पद दशले एन्टिओकसको यस चाललाई प्रस्तुत गर्दछ, यसरी 1989 मा सोभियत सङ्घको पतनको पूर्वछाया दिँदै, र पद चालीसको प्रतिरूप ठहरिँदै।

तर उसका छोराहरू उत्तेजित पारिनेछन्, र तिनीहरूले ठूला-ठूला सेनाहरूको भीड जम्मा गर्नेछन्; अनि एक जना निश्चय नै आउनेछ, बाढीझँ उम्लेर अघि बढ्नेछ, र पार हुनेछ; त्यसपछि ऊ फर्कनेछ, र आफ्नो गढसम्मै उत्तेजित हुनेछ। दानियल 11:10।

चालीसौं पदमा उत्तरका राजाले “बाढीझँ उम्लेर पार गर्ने” कुरा दशौं पदमा उत्तरका राजाले “बाढीझँ उम्लेर अघि बढ्ने” कुरासँग मेल खान्छ। दुवै पदमा उही इब्रानी शब्दहरू प्रयोग भएका छन्, जसलाई केवल अलि फरक रूपमा अनुवाद गरिएको छ। यो यशैया ४:८ मा पाइने अभिव्यक्तिकै उही रूप हो।

अनि त्यो यहूदामार्फत् पार हुनेछ; त्यो उर्लेर बग्नेछ र छचल्केर जानेछ, त्यो घाँटीसम्मै पुग्नेछ; अनि त्यसका पखेटाहरू फैलिँदा, हे इम्मानुएल, तिम्रो देशको चौडाइभरि छाड्नेछ। यशैया ४:८।

तीनवटै पदहरूले एउटै कुराको पहिचान गरिरहेका छन्—दक्षिणका एक राजामाथि उत्तरका एक राजाले विजय प्राप्त गरेको। जसरी उत्तरका राजा एन्टिओकसले दक्षिणका राजा टलेमीमाथि विजय प्राप्त गरे, त्यसरी नै सन्हेरिबले दक्षिणका राजा यहूदामाथि विजय प्राप्त गर्‍यो; र त्यसरी नै चालीसौं पदमा उत्तरका राजाले सन् १९८९ मा USSR लाई बगाएर लग्यो। यी तीन पदहरू, साथै ती पदहरूको तीन ऐतिहासिक परिपूर्तिहरूले, “अन्त्यको समय” सन् १९८९ मा भएको पहिचान गराउँछन्। यसरी, दशौं पद सन् १९८९ हो र सोह्रौं पद संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था हो, जसरी एकचालीसौं पद पनि हो।

एघारदेखि पन्ध्र पदसम्मको अंश धर्मशास्त्रको एक शृङ्खला हो, जसको एउटा ऐतिहासिक परिपूर्ति पनि छ, र जसले पद चालीसको गुप्त इतिहासभित्र रहेका विशिष्ट भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरूलाई पहिचान गराउँछ। संयुक्त राज्य

अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुनुअघि, तर 1989 पछि, राफियाको युद्ध र त्यसपछिका घटनाहरू एघार र बाह्र पदमा प्रस्तुत गरिएका छन्, र पानियमको युद्ध तेहदेखि पन्ध्र पदसम्म प्रस्तुत गरिएको छ।

आइतबारको व्यवस्था नै तोकिएको समय हो; किनकि त्यहीँ पोपसत्ताको घातक घाउ निको पारिन्छ, र पोप पृथ्वीको सिंहासनमा पुनः फर्कन्छ। त्यस सशक्तीकरणको पूर्वछाया ५३८ मा पोपसत्ताको सिंहासनारोहणद्वारा, र आक्टियमको युद्धमा मूर्तिपूजक रोमको सिंहासनारोहणद्वारा देखाइएको थियो। भविष्यसूचक रूपमा सिंहासनारूढ भएपछि मूर्तिपूजक रोमले ३६० वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्‍यो। ५३८ मा पोपसत्ता सिंहासनारूढ भएपछि, त्यसले बाह्र सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्‍यो। आइतबारको व्यवस्थामा घातक घाउ निको पारिएपछि पोपसत्ताले प्रतीकात्मक ४२ महिनासम्म सर्वोच्च शासन गर्नेछ।

अनि मैले उसको एउटा शिरलाई मानौं मृत्युसम्म घाइते भएको देखें; तर उसको घातक घाउ निको पारियो; र सारा संसार त्यस पशुको पछि चकित हुँदै लाग्यो। अनि तिनीहरूले त्यस पशुलाई अधिकार दिने अजिङ्गरको उपासना गरे; र तिनीहरूले त्यस पशुको पनि उपासना गर्दै भने, “पशुजस्तो को छ? र त्यससँग युद्ध गर्न सक्ने को छ?” अनि त्यसलाई ठूलो-ठूलो कुरा र ईश्वरनिन्दा बोल्ने मुख दिइयो; र त्यसलाई बयालीस महिनासम्म कार्य गर्न अधिकार दिइयो। प्रकाश १३:३-५।

पद २७ ले यी दुवै राजाहरूका विषयमा यसो भन्छ:

र यी दुवै राजाहरूका हृदयमा दुष्टता गर्ने अभिप्राय हुनेछ, र तिनीहरू एउटै मेजमा बसेर झूट बोल्नेछन्; तर त्यो सफल हुने छैन, किनकि अन्त त अझै नियुक्त गरिएको समयमा नै हुनेछ। दानिएल ११:२७।

सत्ताइसौँ पदका ती दुई राजाहरू अघिल्ला दुई पदका उही राजाहरू हुन्, जसले त्यसपछि एक्टियमको युद्ध लडे।

र उसले ठूलो सेनासहित दक्षिणका राजाको विरुद्ध आफ्नो शक्ति र साहस उत्तेजित पार्नेछ; अनि दक्षिणका राजा पनि अति ठूलो र प्रबल सेनासहित युद्धको निम्ति उत्तेजित पारिनेछ; तर ऊ स्थिर रहन सक्नेछैन, किनकि तिनीहरूले उसको विरुद्ध षड्यन्त्रहरू रच्नेछन्। हो, उसका भोजनको भाग खानेहरूले नै उसलाई नष्ट पार्नेछन्, र उसको सेना बाढीझैं बग्नेछ; अनि धेरैजना मारिएका अवस्थामा ढल्नेछन्। दानियल ११:२५, २६।

यसरी सत्ताइसौँ पदले एउटा यस्तो विसंगति उत्पन्न गर्छ जसलाई हामी अघि बढ्नुअघि बुझ्न आवश्यक छ। चौबीसौँ पदमा “समय” ले एक्टियमको युद्धबाट आरम्भ भई सन् ३३० मा नियुक्त समयसम्म समाप्त हुने ३६०-वर्षीय अवधिलाई जनाउँछ।

दक्षिणका राजा युद्धमा क्लियोपात्रा थिइन्, जो मार्क एन्टनीसँग गठबन्धनमा थिइन्। अक्टाभियस उत्तरका राजा थिए, जसले उनीहरू दुवैलाई परास्त गर्नेथिए। नियुक्त गरिएको समयमा (ई.पू. ३१) पहिले एउटै मेजमा बसेर एक-अर्काको झूट बोलेका ती दुई राजाहरू एक्टियमको युद्धमा आमनेसामने हुनेथिए।

टेबलमा रहेका ती दुई राजाहरू पानियमको युद्धको इतिहाससँग (पद १३ देखि १५) मेल खान्छन्, जहाँ एन्टिओकस म्याग्नस र म्यासेडोनका फिलिपबीच एउटा गठबन्धन थियो। त्यो ऐतिहासिक गठबन्धन ख्रीष्टको समयमा पानियमको नाममा—कैसरिया फिलिप्पी—प्रतिनिधित्व गरिएको सांकेतिक गठबन्धनसँग अनुरूप छ। यही गठबन्धन पद चालीसमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जब सन् १९८९ मा रिगन र पोप जोन पल द्वितीयबीचको गठबन्धनद्वारा सोभियत संघ बहाइयो। ती दुई राजाहरू ३१ ईसा पूर्वअघि एक-अर्कासित झूट बोल्छन्, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ, र त्यसकारण तिनीहरूको झूट पद सोह्रअघि पर्छ, पद १३ देखि १५ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासको अवधिमा, जुन राफियाको युद्धको सत्र वर्षपछि पानियमको युद्धमा पूरा भयो, र पद सोह्रको पूर्तिस्वरूप पोम्पेले यरूशलेम विजय गरेकोभन्दा एक सय सैंतीस वर्षअघि।

अठ्ठाइसौँ पदमा क्लियोपात्रा (दक्षिणका राजा) र मार्क एन्टनी दुवैमाथि विजयी भएको अक्टाभियस “ठूलो धनसम्पत्तिसहित आफ्नो देशमा फर्कन्छ; र उसको हृदय पवित्र करारको विरोधमा हुनेछ; र उसले पराक्रमका कामहरू

गर्नेछ, र आफ्नै देशमा फर्कनेछ।” उरियाह स्मिथले यी दुई विजयलाई इ.पू. ३१ मा एक्टियम र इ.सं. ७० मा यरूशलेमको विनाशका रूपमा पहिचान गर्छन्। यसरी अट्टाइसौँ पदले एक्टियमको युद्धबाट आरम्भ हुने—जो ३६० वर्षको सुरुआत हो—र इ.सं. ७० मा यरूशलेमको विनाशसम्म पुग्ने एउटा इतिहासलाई पहिचान गरिरहेको छ।

तब ऊ ठूलो धनसम्पत्तिसहित आफ्नो देशमा फर्कनेछ; र उसको हृदय पवित्र करारको विरुद्धमा हुनेछ; अनि उसले पराक्रमका कामहरू गर्नेछ, र आफ्नै देशमा फर्कनेछ। दानियल ११:२८।

चौबीसौँ पदको अन्तिम वाक्यांश (एक समयसम्म पनि) देखि अगाडि ३१ ई.पू. मा आरम्भ भएको र एकतीसौँ पदको अन्तिम वाक्यांश (उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्) मा समाप्त हुने एउटा ऐतिहासिक रेखा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसको परिपूर्ति ५३८ मा भयो। यो रेखा एक्टियमको युद्धबाट आरम्भ हुन्छ, जसले मूर्तिपूजक रोमले तीन सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गर्न थालेको चिन्हित गर्दछ। यो रेखा ५३८ मा पोपीय रोमले बाह्र सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गर्न आरम्भ गरेको अवस्थसँग समाप्त हुन्छ। यी पदहरूमा तथा तिनको परिपूर्ति गर्ने इतिहासमा ३३० मा नियुक्त समयले बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्यको रूपमा रहेको मूर्तिपूजक रोमको इतिहासमा एक विभाजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। प्रारम्भिक तीन सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गरेको अवधिपछि, ५३८ मा एकतीसौँ पदमा पोपसत्ताले सिंहासन ग्रहण गर्नुअघि साम्राज्यको दुई सय आठ वर्षको विघटनको अवधि आउँछ। ती आठ पदहरूको क्रमभित्र केवल सत्ताइसौँ पदले मात्र ३१ ई.पू. मा भएको एक्टियमको युद्धभन्दा अघि घटेको एउटा ऐतिहासिक परिपूर्तिलाई पहिचान गर्दछ।

सत्ताइसौँ पदले “नियत समय” भन्दा पहिले दुई राजाहरूबीचको एउटा भेटलाई चिन्हित गर्दछ, र उनन्तीसौँ पदले एउटा “नियत समय”लाई चिन्हित गर्दछ। सत्ताइसौँ पदको “नियत समय” तीन सय साठी वर्षको अवधिको आरम्भ हो, र उनन्तीसौँ पदको “नियत समय” तीन सय साठी वर्षको अवधिको अन्त्य हो। आरम्भ र अन्त्यले एउटा “नियत समय”लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

मूर्तिपूजक रोमको सशक्तीकरण तब आरम्भ भयो, जब त्यसले दानिएल ८:९ मा प्रस्तुत तेस्रो भौगोलिक अवरोधलाई विजित गर्‍यो।

तिनहरूमध्ये एउटाबाट एउटा सानो सिङ निस्केर आयो, जो दक्षिणतर्फ, पूर्वतर्फ, र रमणीय देशतर्फ अत्यन्तै ठूलो हुँदै गयो। दानिएल ८:९।

अधिकारप्रदान एक्टियमको युद्धमा सुरु भयो, र त्यसपछिको दक्षिणका राजाको (मिश्र) अधीनता अध्याय आठको पद नौमा उल्लेख गरिएको छ।

बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्यको रूपमा मूर्तिपूजक रोमको शासनको अन्त्य सन् ५३८ मा भयो, जब पोपीय रोमले आफ्नो तेस्रो भौगोलिक अवरोधमाथि विजय प्राप्त गर्‍यो। एक्टियमको युद्धदेखि सन् ५३८ सम्मको सम्पूर्ण पाँच सय अठसठ्ठी वर्षको अवधि मूर्तिपूजक रोमले आफ्नो तेस्रो अवरोधमाथि विजय प्राप्त गरी बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्य बनेसँगै आरम्भ हुन्छ, र पोपीय रोमले आफ्नो तेस्रो भौगोलिक अवरोधमाथि विजय प्राप्त गर्दा त्यसको अन्त्य हुन्छ।

बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्यको रूपमा, यसले संकेत गरेको इतिहासले दुई अवधिहरू पहिचान गराउँछ: पहिलो, जब रोमले आफूलाई उच्च पार्दछ; त्यसपछि रोमको पतनको वर्णन गर्ने एक अवधि आउँछ। उच्चीकरणको पहिलो अवधिको आरम्भ नै त्यो सम्पूर्ण अवधिको पनि आरम्भ हो, जसमा मूर्तिपूजक रोमले बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्यको रूपमा शासन गर्‍यो। रोमको उच्चीकरणको पहिलो अवधि एक नियुक्त समयबाट आरम्भ हुन्छ र एक नियुक्त समयमै अन्त्य हुन्छ, र यो उत्तर र दक्षिणका राज्यहरूको एकीकरणबाट पनि आरम्भ हुन्छ। यो पूर्वीय राज्य र पश्चिमीय राज्यमा विभाजनसँग अन्त्य हुन्छ। एक नियुक्त समयबाट आरम्भ हुनु र एक नियुक्त समयमै अन्त्य हुनु, साथै आरम्भ र अन्त्यले अलेक्जेन्डरको राज्यका चार विभाजनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सताइस र उनन्तीस पदका दुई नियुक्त समयहरूले रोमले सर्वोच्च रूपमा शासन गर्ने अवधिलाई वर्णन गर्ने आरम्भिक र अन्तिम मार्गचिह्नको प्रतिनिधित्व गर्छन्। दानियल एघारको एकचालीस पद र सोह्र पदको परिपूर्तिस्वरूप संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार व्यवस्था लागू हुँदा, आधुनिक रोमले बयालिस प्रतीकात्मक महिनासम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गर्ने अवधि आरम्भ हुन्छ। सताइस पदको पहिलो नियुक्त समय संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतवार व्यवस्था हो, र दोस्रो नियुक्त समयले त्यो क्षणलाई जनाउँछ जब पृथ्वीको अन्तिम राष्ट्रले संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण पछ्याउँदै अन्तिम आइतवार व्यवस्था लागू गर्छ, र त्यसो गर्दै मूर्तिपूजक विश्राम-दिनको विश्वव्यापी कार्यान्वयनको पहिचान गराउँछ।

ती दुई भविष्यसूचक सीमाचिन्हहरू संयुक्त राज्य अमेरिकामा लागू हुने आइतबारको व्यवस्था र त्यसबाट विश्वव्यापी आइतबारको व्यवस्था लागू गरिने अवस्थासम्मका हुन्, र ती दुई आइतबारका व्यवस्थाहरू पद सत्ताइस र उनन्तीसमा उल्लिखित दुई नियुक्त समयहरू हुन्। पद सत्ताइसको पहिलो नियुक्त समय सन् ३२१ मा कन्स्टान्टाइनको आइतबारको व्यवस्थाद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको थियो, र सन् ५३८ मा ओरलियन्सको परिषद्द्वारा पारित पोपीय आइतबारको व्यवस्था विश्वव्यापी आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तेह्रौँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूको प्रसङ्गमा, पानियमको युद्ध सो इतिहास हो जसले सोह्रौँ पदको आइतबारको व्यवस्था अघि लिन्छ। त्यही इतिहासभित्र एक-अर्कासित झूट बोल्ने ती दुई राजाहरूको भेट पूरा हुन्छ। तेह्रौँदेखि पन्ध्रौँ पदहरू दशौँदेखि सोह्रौँ पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासको अंश हुन्। ती पदहरूले दशौँ पदमा चौथो सिरियाली युद्ध, एघारौँ पदमा राफियाको युद्ध, र बाह्रौँ पदमा त्यस युद्धपछिको परिणामलाई पहिचान गराउँछन्। तेह्रौँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूले ईसा पूर्व २०० वर्षको त्यो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जब पानियमको युद्ध पूरा भयो, र जब “तिम्ना जनताका लुटेराहरू” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको मूर्तिपूजक रोम भविष्यवाणीको वृत्तान्तमा प्रवेश गर्छ।

दानियल अध्याय एघारको चालीसौँ पदले सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनलाई पहिचान गर्दछ, र सोह्रौँ पदले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थालाई पहिचान गर्दछ। नियुक्त समयभन्दा अघि एक-अर्कासित झूट बोल्ने दुई राजाहरूको भेट, जुन एक्टियमको युद्ध थियो, सन् १९८९ मा भएको अन्त्यको समयपछि आरम्भ हुने र संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुने चालीसौँ पदको इतिहासभित्र घटित हुन्छ। सत्ताइसौँ पद चालीसौँ पदको गुप्त इतिहासमा एक मार्गचिह्न हो, जो सन् १९८९ पछि तर आइतबारको व्यवस्था अघि घटित हुन्छ। सत्ताइसौँ पदको “भेट” आइतबारको व्यवस्थामा रोमलाई अधिकार प्रदान गरिनुभन्दा अघिको एक मार्गचिह्न हो। सन् ५३८ मा पोपसत्ताको सशक्तीकरणतर्फ लैजाने धेरै मार्गचिह्नहरू छन्, र यी मार्गचिह्नहरू पनि नियुक्त समयभन्दा अघि नै घटित हुन्छन्। ती भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरूमध्ये एक सन् ५३३ मा जस्टिनियनको आज्ञापत्र हो, जसले “करार त्याग्नेहरूसित समझदारी राख्ने” भन्ने तीसौँ पदको सन्दर्भलाई पूरा गर्‍यो।

मूर्तिपूजक रोमको इतिहासमा नियुक्त समयतर्फ लैजाने अन्य मार्गचिह्नहरू हुन्—सन् ३३०, जब मूर्तिपूजक रोमले आफ्नो “आसन” पतन गर्‍यो र एकै समयमा पोपीय शक्तिलाई दियो। सन् ४९६ मा क्लोभिसले आफ्नो “शक्ति” पोपसत्तालाई दियो। दानिएल ७ को पूर्तिमा, मूर्तिपूजक रोमले पोपसत्ताका निम्ति “तीन सिङ” हटायो, जसको अन्तिम घटना सन् ५३८ मा रोम नगरबाट ओस्ट्रोगोथहरूलाई हटाइनु थियो। सन् ५०८ मा मूर्तिपूजकताका धर्मलाई राज्यको वैधानिक धर्मको रूपमा त्यागियो र त्यसको स्थानमा क्याथोलिक धर्म स्थापित गरियो। सन् ५३८ ले पद ४१ को आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्दछ, र सन् ४९६ ले १९८९ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब रेगनले क्लोभिसलेझैँ आफ्नो शक्ति रोमका पोपलाई समर्पण गरे। सन् ३३० ले आइतबारको व्यवस्था पहिचान गराउँछ, किनकि त्यहीँ पोपसत्ता अधिकारको आसनमा पुनः फर्कन्छ।

यसले यो देखाउँछ कि ५३८ र ३३० दुवैले नियुक्त समयलाई जनाउँछन्, जुन पद सोह्र र एकचालिस हुन्। ४९६ ले १९८९ लाई, दानियल ११ को पद दस र पद चालीस तथा यशैया ८:८ मा पूरा भएको रूपमा, प्रतिनिधित्व गर्छ। ५०८ ले राज्यको धर्म क्याथोलिकवादका लागि अलग राखिने समयलाई जनाउँछ। ४९६ मा क्लोभिसबाट सुरु भई ५०८ सम्म, राज्यको वैधानिक धर्मको क्रमिक हटाइ र प्रतिस्थापनलाई चित्रित गरिएको थियो। ३३० मा सुरु हुने इतिहासमा,

पश्चिमी रोमको क्रमिक पतनलाई पहिलो चार तुरहीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, यसरी संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार व्यवस्थादेखि सुरु हुने क्रमिक विनाशलाई चिन्हित गर्दै।

सन् ३२९ मा कन्स्टान्टिनको आइतवार-व्यवस्था पश्चात् मूर्तिपूजक रोमको क्रमिक पतनले बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा आइतवार-व्यवस्थासम्म पुग्ने संयुक्त राज्य अमेरिकाको पतनलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ। त्यसपछि, सिस्टर ह्वाइटले “राष्ट्रीय धर्मत्यागपछि राष्ट्रीय विनाश आउनेछ” भनी पहिचान गर्नुभएझैं, चार तुरहीका दण्ड-न्यायहरू संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि ल्याइन्छन्। इजकिएलले पनि चौगुना दण्डको साक्षी थप्दछन्।

परमप्रभुको वचन फेरि म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको सन्तान, जब कुनै देशले गम्भीर अपराध गरेर मेरो विरुद्ध पाप गर्दछ, तब म त्यसको विरुद्ध मेरो हात फैलाउनेछु, र त्यसको अन्नको आधारलाई भाँचिदिनेछु, र त्यसमा अनिकाल पठाउनेछु, र त्यसबाट मानिस र पशु दुवैलाई नष्ट गर्नेछु। त्यहाँ यी तीन जना मानिस—नूह, दानिएल, र अय्यूब—भएको भए पनि, तिनीहरूले आफ्नै धार्मिकताद्वारा केवल आफ्नै प्राण मात्र बचाउनेथिए, परमप्रभु यहीवा भन्नुहुन्छ। यदि म हिंस्रक पशुहरूलाई त्यस देशभरि भएर जान लगाउँछु, र तिनीहरूले त्यसलाई उजाड पारिदिन्छन्, यहाँसम्म कि ती पशुहरूका कारण कोही पनि त्यहाँबाट हिँड्न सक्दैन; त्यहाँ यी तीन जना मानिस भएको भए पनि, म जीवित छु, परमप्रभु यहीवा भन्नुहुन्छ, तिनीहरूले न त छोराहरूलाई न त छोरीहरूलाई बचाउनेछन्; तिनीहरू मात्र बचाइनेछन्, तर त्यो देश उजाड हुनेछ। अथवा यदि म त्यस देशमा तरवार ल्याउँछु, र भन्छु, ए तरवार, देशभरि भएर जा; यसरी म त्यसबाट मानिस र पशु दुवैलाई नष्ट गर्छु; त्यहाँ यी तीन जना मानिस भएको भए पनि, म जीवित छु, परमप्रभु यहीवा भन्नुहुन्छ, तिनीहरूले न त छोराहरूलाई न त छोरीहरूलाई बचाउनेछन्, तर तिनीहरू आफैं मात्र बचाइनेछन्। अथवा यदि म त्यस देशमा महामारी पठाउँछु, र रगतमा मेरो क्रोध त्यसमा खन्याउँछु, ताकि त्यसबाट मानिस र पशु दुवैलाई नष्ट गरूँ; त्यहाँ नूह, दानिएल, र अय्यूब भएको भए पनि, म जीवित छु, परमप्रभु यहीवा भन्नुहुन्छ, तिनीहरूले न त छोरा न त छोरीलाई बचाउनेछन्; तिनीहरूले आफ्नै धार्मिकताद्वारा केवल आफ्नै प्राण मात्र बचाउनेछन्। किनकि परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ: जब म यरूशलेममाथि मेरा चार कठोर न्यायहरू—तरवार, अनिकाल, हिंस्रक पशु, र महामारी—पठाउँछु, ताकि त्यसबाट मानिस र पशु दुवैलाई नष्ट गरूँ, तब झन् कति बढी! तापनि, हेर, त्यहाँ एउटा बाँकी रहेको समूह छोडिनेछ, जसलाई बाहिर ल्याइनेछ, दुवै छोराहरू र छोरीहरू; हेर, तिनीहरू तिमीहरूकहाँ निस्केर आउनेछन्, र तिमीहरूले तिनीहरूको चालचलन र तिनीहरूका कामहरू देख्नेछौ; तब मैले यरूशलेममाथि ल्याएको विपत्तिको विषयमा, अर्थात् मैले त्यसमाथि ल्याएको सबै कुराको विषयमा, तिमीहरूले सान्त्वना पाउनेछौ। र जब तिमीहरूले तिनीहरूको चालचलन र तिनीहरूका कामहरू देख्नेछौ, तब तिनीहरूले तिमीहरूलाई सान्त्वना दिनेछन्; अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि मैले त्यसमा जे-जे गरेको छु, त्यो बिना कारण गरेको होइन, परमप्रभु यहीवा भन्नुहुन्छ। इजकिएल १४:१२-२३।

हामी यी विचारहरूको चर्चा अर्को लेखमा निरन्तर अघि बढाउनेछौं।